

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Hafnarfjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hin löggilta höfn Hafnarfjarðar takmarkast landmegin af strandlengju lögsagnarumdæmisins.

Sjávarmegin ráða mörkum tvær eftirfarandi línur úr landi að skurðarmörkum þeirra:

Lína úr Markarkletti við Hraunsnes í Gróttuvita og línu úr Balaklökk til skurðar við áðurnefnda línu 5000 m frá meðalstórstraumstjöruborði á Hraunsnesi.

Hafnargarðar skipta höfninni í ytri og innri höfn.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

3. gr.

Hafnarstjórn hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, og strandlengju lögsagnarumdæmis Hafnarfjarðar. Hafnarstjórn sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

Hún sér um, að reikningar hafnarsjóðs séu endurskoðaðir á sama hátt og reikningar bæjarsjóðs.

Hafnarstjórn er auk bæjarstjóra skipuð fjórum mönnum, sem bæjarstjórn kys hlutfallskosningu í einu lagi.

Tveir þeirra manna, er bæjarstjórn kys, mega vera utan bæjarstjórnarinnar.

Kjörtímabil hafnarstjórnar er eitt ár og fer kjör hennar fram á sama tíma og nefnda bæjarstjórnar.

Á fundum hafnarstjórnar mætir hafnarstjóri og hefur þar málfrelsi og tillögurétt.

Hafnarstjórn kys formann hafnarstjórnar, og stýrir hann fundum hennar og boðar til þeirra. Kjósa má hafnarstjóra formann hafnarstjórnar, þótt eigi hafi hann þar atkvæðisrétt. Hafnarstjórn kys sér einnig ritara úr sínum hópi.

4. gr.

Bæjarstjórn skipar hafnarstjóra eftir tillögum hafnarstjórnar og setur honum erindisbréf.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri undir umsjón hafnarstjórnar. Til aðstoðar hafnarstjóra skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarstjórnar, en hafnarstjórn getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni eða þess eða þeirra, sem hann setur til að gæta reglu. Starfsmenn hafnarinnar skulu hafa einkennisbúning, þegar þeir eru að starfa við höfnina, ef hafnarstjórn krefst þess. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmanns ber jafnan að hlýða þegar í stað. Starfsmenn hafnarinnar skulu sýna þeim kurteisi, er þeir skipta við.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða önnur störf, sem þar eru unnin. Banna má ónauðsynlegan akstur hvers konar ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

7. gr.

Böð í höfninni eru bönnuð, nema með leyfi hafnarstjóra. Öll veiði með skotum er bönnuð í höfninni. Bannað er að hleypa af skotvopnum og skjóta flugeldum á innri höfninni eða á landi hennar. Þá er skipum bannað að blása í flautu eða lúðra á innri höfninni, nema umferð gefi tilefni til.

8. gr.

Skyllt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema undir kötlum skipsins, í eldavél skipsins og lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í skipinu og á því svæði, sem unnið er að fermingu þess eða affermingu. Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

9. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip, né þetta eldri skip, eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarstjóra.

10. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, fiskúrgangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar.

Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

Þegar olía er látin í skip eða tekin úr því, skal þess gætt, að ekki renni neitt í höfnina, á bryggjur eða á skipshilfar. Ekki má heldur láta vatn mengað olíu, grút eða lýsi renna í höfnina.

IV. KAFLI

Um komu skipa og legu þeirra í höfninni.

11. gr.

Skip telst í reglugerð þessari sérhvert fljótandi far.

12. gr.

Sérhver skipstjóri, sem kemur við á höfninni á skipi sínu, á sjálfur, og svo skipshöfnin, að kynna sér ákvæði reglugerðar þessarar, sem liggur til sýnis á hafnarskrifstofunni. Þar geta skipstjórar á skipum þeim, er til hafnar koma, fengið hæfilega mörg eintök af reglugerðinni. Eintak af reglugerðinni á að vera í hverju skipi, meðan það liggur í höfninni. Hafnarstjóri sér um, að jafnan sé til á hafnarskrifstofunni nægilegt upplag af reglugerðinni á tungumálum þeim, sem hafnarstjórn ákveður.

13. gr.

Í hverju skipi eða fari, að undanskildum skipum eða förum, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannlaus í lægi á höfninni, skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið gæti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

14. gr.

Hafnarstjóri getur krafizt þess, að sérhvert skip, er liggur við festar á ytri höfninni, verði flutt, ef það að álitu hans, tálmar umferð inn í innri höfnina eða úr henni.

Færast hlutaðeigandi undan að flytja skipið eða dragist flutningur þess fram yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefur tiltekið og fyrirskipað, er honum heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

15. gr.

Ekki má vera á fiskveiðum á ytri höfninni, ef hafnarstjóri telur það geta hamlað umferð um höfnina. Í innri höfninni má alls ekki fást við fiskveiðar, nema með leyfi hafnarstjóra. Beitutaka og seglfestutaka og annað slíkt, er bannað í ytri og innri höfninni, nema með leyfi hafnarstjóra.

16. gr.

Þegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins, tafarlaust snúa sér til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum, hvar skip hans megi liggja. Ekkert íslenskt skip, sem er stærra en 100 brúttórumlestir, og ekkert erlent skip fá að fara inn í höfnina eða út úr henni án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu. Skip, sem koma inn í höfnina án leiðsögumanns, skulu binda landfestar þar, sem starfsmenn hafnarinnar vísa til.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið ef hafnarstjóri skipar svo fyrir, og það enda þótt byrjað sé að ferma eða afferma skipið, en þá á skipstjóri öðrum fremur heimtingu á, að sér sé vísað á stað, þar sem fermingu eða affermingu verður haldið áfram.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skipa í innri höfninni, skal jafnan skylt að flytja skipið á ytri höfnina, ef hafnarstjóri krefst þess.

17. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á innri höfninni nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Ekki má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggjur eða bólvirki, skal hafa uppi fyrirskipað ljós- og dagmerki.

18. gr.

Skip, sem koma inn í höfn, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skip að leggjast að bryggju eða bólvirki, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum, sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

19. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða festarstólpa, að tilvisun hafnarstjóra. Séu landfestar úr járni, skulu þær vera klæddar, þar sem þær hvíla á bólvirkinu eða bryggjunni.

Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki hafnarstjóra þess ekki nægilega gætt, getur hann krafizt að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

20. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða bólvirki. Ekki mega skip hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki, hvorki við þvott á þilfari, né heldur er þau hleypa burt vatni, eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með seglum og hlífdúkum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist ei á bryggju né bólvirki.

21. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

22. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarstjóra tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur. Um þetta atriði fer að öðru leyti eftir gildandi lögum.

V. KAFLI

Um fermingu og affermingu skipa.

23. gr.

Þegar hafnarstjóri hefur ákveðið, hvar skip skuli fermt eða affermt, skal verkið hafið í síðasta laga innan sólarhrings. Verkinu skal haldið áfram alla virka daga, ef veður leyfir, unz því er lokið. Ef hlé verður á, að nauðsynjalaus eða sé verkinu ekki lokið innan hæfilegs tíma, ber skipinu að víkja fyrir öðrum skipum, ef hafnarstjóri krefst þess.

24. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

25. gr.

Áður en kjölfesta er flutt á skip, eða af skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart. Ákveður hann hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífduka milli skipsins og bólvirkisins, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Ekki má sálda kol á bryggju eða bólvirki.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað, flutt burt af lendingarstaðnum, þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

26. gr.

Skyllt er farmseiganda að gæta alls þrifnaðar á bryggju og bólvirki við uppskipun og útskipun. Sé þessu ákvæði ekki framfylgt eftir því, sem ástæður leyfa að dómi hafnarstjóra, getur hann látið hreinsa mannvirki þessi á kostnað eiganda.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

27. gr.

Skip, sem ætluð eru til geymslu, mega ekki liggja á innri höfninni, né ytri, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra.

Leyfið skal bundið því skilyrði, að eigandi skipsins láti taka það upp, ef það sekkur eða sprengja það sundur, svo og að það skemmi ekki höfnina, enda sé hafnarstjórn heimilt að láta framkvæma þetta á kostnað eigandans, ef dráttur verður á því af hans hálfu. Hafnarstjóri ákveður legustað geymsluskipis, ákveður hver legufæri skuli nota og hefur umsjón með þegar þeim er lagt, svo og með viðhaldi legufæra þeirra.

Á skipum þessum séu að minnsta kosti tveir varðmenn, er hafnarstjóri tekur gilda, og skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir reglum þeim, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja fyrir akkerum. Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

28. gr.

Innan hafnarinnar má því aðeins leggja skipum í lægi, að rúm sé fyrir hendi að dómi hafnarstjóra, og hann gefi sérstakt leyfi til þess.

Skipunum skal lagt undir umsjón hafnarstjóra. Ákveður hann legustaðinn fyrir hvert skip, og segir fyrir um, hver legufæri skuli nota. Ákvæði þessi ná einnig til smærri báta og uppskipunarpramma.

29. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi, skal ekki sjaldnar en einu sinni í mánuði fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur sé í Hafnarfirði, sem hafa skal umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um, að þeim sé fullnægt Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir. Eigi ber hafnarstjóður neina ábyrgð á skipum þeim, sem lagt hefur verið í lægi.

VII. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

30. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, benzín, acetón, terpentínu eða önnur slík efni, sprengiefni, svo sem púður, dynamit, geomit eða þess konar efni, sem eldhætta eða sprengihætta stafar af, mega ekki fara inn í innri höfnina, fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra, og hafnarstjóri hefur leyft affermingu undir umsjón slökkviliðsstjóra.

31. gr.

Um útskipun á þeim efnum, sem um getur í 30. gr., gilda sömu varúðarreglur og um affermingu.

32. gr.

Áliti hafnarstjóri, að hætta geti ferð af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

33. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er í 30. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsíglutoppi, en á nóttum rautt ljóskei.

VIII. KAFLI

Um hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

34. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema bæjarstjórn veiti eða hafi veitt eitthvert samþykki sitt til.

Sá, sem gera vill eitthvert slíkt mannvirki, skal senda hafnarstjórninni beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því, svo og uppdráttur, ef með þykir þurfa, í tvennu lagi, og heldur hafnarstjórn öðru eintakinu af hvoru þeirra eftir. Hafnarstjórnin afgreiðir síðan málið til bæjarstjórnar, er ákveður hvort leyfið skuli veitt. Skjóta má þó þeirri ákvörðun undir úrskurð stjórnarráðsins.

Sá, sem hefur fengið leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal skyldur að halda því svo við, að engin hætta stafi af því. Brot gegn þessari grein varðar sektum allt að 30 000.00 krónum, og hafnarstjórn getur látið nema burt mannvirkið á kostnað eigandans.

Nú hefur bryggja eða mannvirki legið ónotað í 5 ár samfleytt og er þá hafnarstjórn heimilt að láta taka það burt án endurgjalds til eigandans.

Byggingarleyfi, sem um getur í þessari grein, falla úr gildi, hafi þau ekki verið hagnýtt og verkinu lokið innan tveggja ára frá því, að leyfið var veitt.

Ákvæði þetta tekur til allra mannvirkja, sem ekki eru fullgerð, er reglugerð þessi öðlast gildi.

35. gr.

Við bryggju eða uppþyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast í sömu röð og þau koma inn og sækja það, þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun hafa forgangsrétt.

36. gr.

Á hverri bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skulu vera umsjónarmenn, sem hafa á hendi svo víðtæka dagvörzlu mannvirkja þessara, sem hafnarstjórn telur nauðsyn á, og skulu umsjónarmenn þessir samþykktir af hafnarstjórninni. Umsjónarmenn þessir skulu ákveða legustað og umbúnað landfesta allra þeirra skipa, sem að mannvirkjunum leggjast, og ber hlutaðeigendum að hlýða boði þeirra og banni, eins og öðrum starfsmönnum hafnarinnar, enda ber þeim að sýna þeim, er þeir skipta við, fulla kurteisi.

Reynist umsjónarmaður slíkra mannvirkja óhæfur til starfsins, svo að ætla megi að dómi hafnarstjórnar, að af ráðstöfunum hans eða vanrækslu geti stafað hætta í höfninni, getur hafnarstjórn svipt hann starfinu og heimilað nýjan umsjónarmann.

37. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunartæki o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum hafnarstjórnar, er hún setur á hverjum tíma, og sem gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

IX KAFLI

Um hafnsögu.

38. gr.

Hafnarstjórn skipar hafnsögumenn svo marga, sem þurfi þykir, og ákveður laun þeirra. Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði.

39. gr.

Hafnsögumönnum ber í starfi sínu að haga sér eftir því, sem sagt er í reglugerð þessari og eftir skipun hafnarstjórnar. Þeim skal skylt að bera einkennisbúning þann, er hafnarstjórn ákveður.

40. gr.

Hafnarstjórn getur með þriggja mánaða fyrirvara sagt hafnsögumanni upp starfi sínu. Með sama fyrirvara getur hafnsögumaður sagt starfa sínum lausum.

Hafnarstjórn getur fyrirvaralaust vikið hafnsögumanni frá starfanum, ef hann verður ber að vanrækslu í starfi sínu.

41. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Hafnarfjarðar og nota vill hafnsögumann, skal þegar það er komið hálfu mílu undan Álfanesi eða Helgaskeri, gefa merki að það óski hafnsögumanns eða tilkynna það með símskeyti, og er hafnsögumanni skylt að vitja skipanna þangað.

42. gr.

Hafnsögumaður, er vísar skipi leið til hafnar, má eigi yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar á höfninni. Meðan hafnsögumaður dvelur á skipi, ber því að sjá honum fyrir fæði.

43. gr.

Hvert skip, sem af höfninni fer, á rétt á að fá hafnsögumann, og skal hafnsögumanni skylt að fylgja því þangað, sem honum samkvæmt 41. gr. er skylt að vitja þess. Hafnsögumaður skal og hafa á hendi leiðsögu skipa um höfnina, komi það eigi í bága við aðalstarf hans.

44. gr.

Hafnsögumanni er skylt að banna allar ónauðsynlegar samgöngur við skipið, áður en hann hefur lokið starfi sínu á skipsfjöl.

45. gr.

Ef sjúkdómur er á skipi, eða ástæða til að halda, að sóttþætta geti stafið frá því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til landsins.

46. gr.

Hafnarsjóður leggur til báta og önnur tæki, er hafnsögumenn þurfa að nota við starfa sinn, og svo mannhjálp.

X. KAFLI

Um hafnargjöld í Hafnarfirði.

47. gr.

Við útreikning hafnargjalda af skipum, skal alltaf talið í heilum rúmlestum, en sleppa brotum.

1. Lestagjald.

48. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, mótorskip, bátar, hvers konar uppskipunartæki, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert skipti, sem þau koma til hafnarinnar, þó með þeim undantekningum er siðar getur.

49. gr.

- a) Skip, sem heima eiga í Hafnarfirði og minni eru en 20 brúttórúmllestir, skulu greiða lestagjald tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí kr. 5.00 fyrir hverja brúttórúmllest. Sama gjald greiða geymsluskip þótt stærri séu en 20 brúttórúmllestir. Undanþágu frá þessu getur hafnarsjóri veitt smábátum, sem ekki greiða bryggjugjald.

- b) Öll skip önnur, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip þau, sem getur um í staflið c) þessarar greinar, skulu greiða 60 auro fyrir hverja brúttórúmllest.

Innlend fiskiskip skulu þó eigi greiða lestagjald þetta oftast en einu sinni í mánuði, en innlend skip, sem eingöngu sigla með ströndum landsins, eigi oftast en tvisvar í mánuði, þótt þau komi oftast til hafnar.

- c) Skip, sem leita hafnar vegna illveðurs, sjóskaða eða skemmda á skipi á einhvern hátt, greiða ekki lestagjald nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka menn eða látna.

2. Vitagjald.

50. gr.

Öll þau skip, sem greiða eiga lestagjald, skulu samtímis greiða vitagjald, 10 auro fyrir fyrir hverja brúttórúmllest. Vitagjald skal þó aldrei vera lægra en kr. 30.00.

3. Bryggjugjald.

51. gr.

Hvert það skip, sem leggst við hafnarbakka, bryggju eða við hafnarfestar, skal greiða bryggjugjald af brúttórúmllest skipsins.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 30 aura af hverri rúmllest, þó aldrei minna en 30 krónur um sólarhringinn.

Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

4. Fjörugjald.

52. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru eða taka skip í slipp til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 1.50 krónur af hverri rúmllest af brúttóstærð skipsins, en þó aldrei minna en 100.00 krónur.

Dráttarbrautarfyrirtæki eru skyld að sjá um og bera ábyrgð á innheimtu gjalds þessa fyrir hafnarsjóð hjá þeim skipum, er tekin eru í slipp hjá þeim.

5. Vatnsgjald.

53. gr.

Fyrir vatn handa skipum skal greiða það gjald, sem hafnarstjórn ákveður.

6. Hafnsögugjald.

54. gr.

Öll skip, 30 brúttórúmllestir að stærð eða meira, skulu hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald, er þau koma frá útlöndum til hafnarinnar.

Herskip, varðskip, skemmtiskip og fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

55. gr.

Hvert það skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald, auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina sjálfa, þar á meðal inn í og út úr höfninni.

56. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd skv. eftirfarandi gjaldskrá:

- a) Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 400 krónur fyrir hvert skip auk 1 krónu fyrir hverja brúttórúmllest, allt að 10 000 rúmllestum og 30 aura fyrir hverja brúttórúmllest fram yfir 10 000.
- b) Fyrir leiðsögu frá höfninni 300 krónur fyrir hvert skip, auk 60 aura fyrir hverja brúttórúmllest allt að 10 000 rúmllestum og 20 aura fyrir hverja brúttórúmllest fram yfir 10 000.
- c) Fyrir leiðsögu um höfnina sjálfa, þar á meðal inn í og út úr innri höfninni, greiðist 200 krónur auk 30 aura fyrir hverja brúttórúmllest.
- d) Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumenn nota til hafnarinnar eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald skv. 54. gr., greiða 75 krónur í hafnsögusjóð.
- e) Hafnarstjóra er heimilt að ákveða að fiskiskip, sem minni eru en 300 brúttórúmllestir, skuli greiða fast hafnsögugjald eftir a-lið 400 krónur, eftir b-lið 300 krónur og eftir c-lið 200 krónur.

7. Vörugjald.

57. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum lifandi eða dauðum, sem fluttar eru af skipsfjöllum á land eða úr landi á skipsfjöllum, eða úr einu skipi í annað á höfninni, með undantekningum þeim, er síðar getur.

58. gr.

Ef vörur, sem skv. farmskrá skips eiga að fara til annarrar hafnar en Hafnarfjarðar, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land. Undanþegnar eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

59. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og fara eiga til annarra hafna innanlands, greiðist hálf vörugjald.

60. gr.

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:

- a) Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi, enn fremur salt, sem flutt er úr landi í íslenskt skip til eigin afnota.
- b) Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.

61. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining, en minna brot hálf gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast.

Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald ber að greiða af.

62. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur og greiðist gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 5 krónur.

Ef vafi leikur á í hvaða flokki skulu telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

63. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald kr. 0.75 fyrir hver 100 kg:
Fiskur, afli skipa lagður á land, annar en humar.
2. flokkur. Gjald fyrir hver 100 kg:
Slitinn humar kr. 7.50, óslitinn humar kr. 2.00.
3. flokkur. Kr. 1.30 hver 100 kg:
Kol, koks, kalk, leir, salt, sement, vikur, alls konar vörur úr ódýrum steintegundum, og ís.

4. flokkur. Kr. 2.40 hver 100 kg:
Olíur til eldsneytis og hreyfla, benzín.
5. flokkur. Kr. 2.60 hver 100 kg:
Áburður, aluminíum, asfalt, carbíð, fiskur annar en niðursoðinn, fiskbein, fiskimjöl, fóðurvörur alls konar, garnir, girðingavír, gólfúkur, gólfpappi, gærur, hrogn, jarðávextir, járn og stál til smíða, bygginga og skipa, kaðlar, keðjur, kitti, kjöt og annað niðursoðið, kornvörur, leður, málning og efni til hennar, mör, miðstöðvarofnar, pípur úr asbesti, járn eða aluminíum, pokar úr striga eða pappír, umbúða- og prentpappír, rúðugler (einfalt, venjulegt), saumur, segldúkur, síld, síldarmjöl, smurningsolíur, strigi, tjara, tvístur, vír óeinangraður úr stáli, kopar eða aluminíum, vírnet, þakplötur úr asbest, aluminíum, járn eða kopar.
6. flokkur. Kr. 3.20 hver 100 kg:
Ávextir, blöð, bækur, brauðvörur, brennisteinn, hráefni til efnagerðar, svo sem sýrur, olíur, essensar, kaffi, kalíum, lofttegundir á stálflöskum, lýsi, niðursuðuvörur, nýlenduvörur, sápugetarvörur, sápur, smjör, smjörlíki, smjörlíkisolíur, sykur, te, ull, þvottaefni
7. flokkur. Kr. 0.70 hver 10 kg:
Efni til rafmagnslagna, eldhúsáhöld, gólfplötur, gúmmíúkur, harðviður, hjólbarðar, hreinlætistöki, húsgagnaspónn, korkur leirvörur, lím alls konar, lyf alls konar, tengihlutir til miðstöðvarlagna, vatnslagna og rafmagnslagna, þilplötur alls konar, tvöfalt gler (einangrunargler).
8. flokkur. Kr. 1.20 hver 10 kg:
Borðbúnaður, dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, gúmmívörur, leðurvörur, leikföng, prjónavörur, skófatnaður, súkkulaði, súkkulaðikex, sælgætisvörur, vefnaðarvörur.
9. flokkur. Kr. 1.50 hver 10 kg:
Heimilisvélar, landbúnaðarvélar, hreyflar, mælistöki, raf- og loftknúin verkfæri, sauma- og prjónavélar, skrifstofuvélar, þungavinnuvélar, varahlutir til bifreiða, hreyfla, landbúnaðarvéla og þungavinnuvéla.
10. flokkur. Kr. 3.00 hver 10 kg:
Bátar, bifhjól, bifreiðar, ferðaútbúnaður, flugvélar, hjólhestar, húsgögn, hljóðfæri, klukkur, úr, útvarps- og sjónvarpstæki, firðsjár, myndavélar, sjónaukar, sportvörur.
11. flokkur. Kr. 6.00 hver 10 kg:
Fegrunarmeðöl, glysvarningur, ilmvoðn, smyrsl, tóbak, tóbaksvörur, vín, vínandi.
12. flokkur. Kr. 13. 00 hver rúmmetri:
Timbur, ýmis gerviefni, svampur, eggjaumbúðir og annað reiknað eftir rúmmáli.
13. flokkur. a) Kr. 20.00 hver gripur:
Hestar, nautgripir, svín.
b) Kr. 5.00 hver gripur:
Sauðfé.
c) Kr. 1.00 hvert stykki:
Tómar tunnur.
14. flokkur. Kr. 7.00 hver 100 kg:
Allt annað.

8. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

64. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir, skal greiða það gjald, sem hafnastjóri ákveður.

65. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með sérstökum samningi.

66. gr.

Fyrir notkun á bátum hafnarinnar, áhöldum og öðrum tækjum hennar, skal greiða það gjald, er hafnarstjórn eða hafnarstjóri í umboði hennar ákveður í hvert skipti.

XI. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

67. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

68. gr.

Skipstjóri og eigandi skips bera ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skipstjóra skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins, ef hafnarstjóri krefst þess, og hefur hafnarsjóður haldsrétt yfir skipinu unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni og enginn skipstjóri getur vænt þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá bæjarfógeta, nema hann sanni með vottorði frá hafnarstjóra að hann hafi greitt öll gjöld sín til hafnarinnar.

69. gr.

Vörugjald og leigu fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar skv. 64. gr., greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vöruna flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar, unz gjaldið er greitt. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á vörum, unz gjaldið er greitt.

70. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar samkv. 65. gr., svo og gjöld fyrir að nota áhöld og tæki hafnarinnar, samkv. 66. gr., greiðir leigutaki.

71. gr.

Öll gjöld samkv. þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b, tölulið 3 skiptalaganna. Auk þess eru skipagjöldin tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir samnansveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, vitagjald, bryggjagjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, gjald fyrir dráttarbáta og önnur tæki og aðra þá aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu fyrir skipið.

XII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

72. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki, og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra.

Skal flytja burt muni og vörur jafnskjött sem hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert, lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til mannvirkja einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar.

73. gr.

Frá kl. 9 síðdegis til kl. 6 árdegis mega skip ekki valda óþarfa hávaða með eimpípu sinni, og getur hafnarstjórn sett nánari og strangari ákvæði um þetta, ef þurfa þykir.

74. gr.

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki komið við um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því, er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 4 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

75. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið er útkljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu að dómi hafnarstjóra.

76. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er útkljáð nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

77. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem hjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

78. gr.

Hverja þá skipun, sem samkv. reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkv. 13. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hafa fengið skipunina sjálfur.

79. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér beint til skrifstofu hafnarinnar með beiðni þar að lútandi.

Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar, eða eru brotlegir við reglugerð þessa.

80. gr.

Innan hafnargarða má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 5 mílum á klst., nema sérstaklega standi á.

81. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 25 000.00 krónum, nema þyngri refsing liggji við eftir almennum lögum. Sektir renna í hafnarsjóð.

82. gr.

Með mál út brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Hafnarfjarðarkaupstað, nr. 232 29. desember 1961.

Samgöngumálaráðuneytið, 3. janúar 1966.

Eggert G. Þorsteinsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð, samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 26 frá 2. maí 1958.

- I. Aðalbrautaréttur hefur verið ákveðinn á Nesvegi frá Ægissíðu að borgarmörkum Seltjarnarneshrepps.
- II. Einstefnuakstur hefur verið ákveðinn á Fálkagötu frá Dunhaga að Suðurgötu. Jafnframt verði bifreiðastöður leyfðar beggja vegna götunnar.
- III. Hægri og vinstri beygjur hafa verið bannaðar úr Austurstræti í Pósthússtræti.
- IV. Ákveðin hefur verið stöðvunarskylda á umferð um Hátún gagnvart umferð um Nóatún.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 3. janúar 1966.

Sigurjón Sigurðsson.